

Eduskunnan hajaantuminen - uudet vaalit toimitettava.

Yhtenä, eikä suinkaan vähimpänä syynä siihen, että maamme on nykyiseen sekasortoiseen tilanteeseen saatettu, on pidettävä sitä, että vuosikaudet on molemmin puolin saarnattu luokkavihaa, lietsottu ihmisten huonnimpia vaistoja. Eikä ole tahdottu uskoa vastapuolesta mitään hyvää ja kaikk. parhaatkin tarkoitukset on pahimmin päin selitetty. Näin menetteli varsinkin työväenluokka johtajainsa kautta viimeksi kuluneen vuoden aikana, jolloin se omistaen historiallisten tapahtumien johdosta joutui olemaan määräväkään luokkana. Seuraus - aseellinen luokkasota ja sen verinen kakistuminen - riittää osoittamaan tämän erehdyksen koko laajuuden.

Nyt kun tästä tilanteesta on selvitty tai ainakin lähipäivinä selvittää, luulisi kaikkien pyrkivän korjaamaan tämän luokkainvälisissä suhteissa piilleen päävirheen ja pyrkivän etsimään niitä yhtymäkohtia, joita sentään on olemassa. Valitettavasti ei kuitenkaan näin näy tapahtuvan. Porvaristo, jonka käsiin ohjaukset nyt ovat joutuneet, ei näy sekään mitään oppineen eikä mitään unohtaneen. Nyt saarnataan sen taholta mitä kiihkeintä luokkavihaa ja sortoa, jos mahdollista vieläkin räikeämmässä muodossa kuin ennen maltittomien työväen aineiden taholta. Porvaristo näyttää nyt vuorostaan välttämättä päättäneen tehdä tahmuuksia, jotta vastavaikutus tulisi sen pikemmin näkymään.

Palatsi määrätöntä verenhaluista kostonhimoa, joka täyttää ihmisten mielet ja sanomalehtien palstat, mutta ^{johon} ~~joka~~ ei tässä yhteydessä ole aikomus kajota, esiintyy tämä aseman väärinkäyttämisen niissä suunnitelmissa, joita porvariston taholla luodaan maamme tulevaan valtiolliseen ja yhteiskunnalliseen elämään nähden. Joka taholla suunnitellaan "reformoja" - mutta nämä re-

formit käyvät valitettavasti kaikki väärään suuntaan, käyvät taaksepäin ja merkitsevät toteutettuina suurta taantumusta. Kansanvaltaisuus, joka tähän saakka on ollut sekä yksityisten että puolueiden keppihevosenä ja jonka alituinen toittottaminen on useasti jopa tuntunut vastenmieliseltäkin, näyttää kokonaan hävinneen, jos saa päättää sanomalehdistön kautta julkisuuteen tulleista suunnitelmista. Tahdotaan näiden suunnitelmien mukaan ei enempää eikä vähempää kuin tehdä maastamme räikeä yksinvalta, riistää eduskunnalta sen oikeuksia ja asettaa eduskunnan rinnalle yläkamarin, johon vaalit toimitettaisiin erikoisissa luokkamerkeissä.

Kunnallinen äänioikeus tahdotaan riistää, 8-tunnin laki aiotaan peruuttaa ja onkin jo tosiasiallisesti hallituksen itse otamilla valtuuksilla siirretty toistaiseksi. Elintarvikekysymyksen ratkaisusta aiotaan myöskin asettaa tuottajain edut määrääviksi. Ja saattaa kuluttajat miltei rajattoman riistouhkan alaisiksi.

Tämmöisiä ovat ne suunnitelmat, joita kaikissa ryhmissä, Helsingin Sanomain takana olevaa ryhmää lukuunottamatta, nyt haudotaan. Ja joka taholla huomautetaan, että asiain ratkaisulla tämmöiseen suuntaan on kiire sekä että eduskunnan on sarvuoksi heti otettava nämä kysymykset käsiteltäväkseen.

Jos tämä on kansan tahto, niin olkoon menneeksi. Parlamentarismiin sisältyy kerta kaikkiaan, että kansan enemmistön tahto olkoon lakina ja se määrätköön maan kehityksen suunnan. Saamme silloin vain vielä yhden syyn usean muun lisäksi kirotta sitä järjetöntä seikkailupolitiikkaa, joka on meidät tähän tilanteeseen vienyt ja vieroittanut kansan enemmistön mielet pois kansanvaltaisten pyrkimysten puolelta.

Ei kuitenkaan ole laisinkaan sanottu, että tämmöinen olisi kansan tahto sekä että näin suuri vallankumous mielipiteissä olisi yleensä tapahtunut. Ja jos se kerran ei ole kansan tahto, niin tehtäisiin rikos, vielä enemmän, tehtäisiin auttamaton tyhmyys,

jos edellämainittuja suunnitelmia vastoin kansan enemmistön todellista tahtoa ryhdyttäisiin täytäntöön panemaan ja lakina noudatettavaksi säätämään. Näistä laeista tulisi silloin vähemmistölakeja, joille ei voisi tunnustaa mitään arvoa ja joita kansa olisi oikeutettu kaikin käytettävissä olevin keinoin vaatimaan peruutettaviksi.

Porvariston pyrkimyksenä näkyy kuitenkin nykyään olevan panna nämä suunnitelmansa täytäntöön, tietämättä mitä kansan enemmistö niistä ajattelee. Eipä edes tahdota antaa sille tilaisuutta lausua asiasta mieltään. Nykyään koossa olevan eduskunnan aiotaan nimittäin antaa kaikessa kiireessä päättää nämä asiat, jotta niistä sitä pikemmin päästäisiin. Ja ellei eduskunta rohkenisi ottaa kantaakseen ratkaisusta johtavaa edesvastuuta, annettaisiin lopullinen ratkaisuvalta nykyiselle "valkoiselle armeijalle", joka muka "paraiten tulkitsee kansan sielun". Siis aivan uusi ja arveluttava tekijä meidän valtiollisessa elämässämme.

Nykyinen eduskunta ei kuitenkaan ole sovelias näin laajakantoisista kysymyksistä päättämään. Ensinnäkään ei siinä ole jäljellä kuin vähänemmän kuin puolet sen lainmukaisesta jäsenmäärästä. Suurin osa sosialidemokraattisesta ryhmästä on paennut ^omaista eikä tämän jälkeen enää ole tilaisuudessa ottamaan osaa eduskunnan työhön. Jäljelle on ryhmästä jäänyt ainoastaan yksi kuudes osa eikä sekään vanhinta eikä tottuneinta joukkoa. Porvarillisistakin edustajista on jokunen jäänyt pois. Tämä eduskunta ei senvuoksi lähestulkoonkaan vastaa kansan keskuudessa esiintyviä mielialoja ja varsinkin tulisi työväestön edustus olemaan aivan tyydyttämätön.

Työskien tämän eduskunnan tunnuslauseet tekevät sen mahdottomaksi ^{selvittämään} kansalaissodan jälkeesiintyviä lukuisia pulmia. Tarvitsee vain muistaa, missä merkeissä viime vaalit suoritettiin,

ymmärtääkseen tämän. Porvarillisten puolueiden yhteisenä vaalitunnuslauseena oli "Rintama sosialisteja vastaan", siis luokkasodan ohjelma. Ja sosialistinen ohjelmana oli "Vallankumousvaalit", puolue pyysi valitsijoiltaan lupaa ja oikeutta panna toimeen vallankumouksen, vaikka ei sitä selvin sanoin sanottu. Näin ollen vaalit jo pakottivat eduskunnan väärille urille, luokkasotaan. Kuinka voisi tällöinen eduskunta pystyä kokoamaan ja uutta luomaan. Siinähan istuisivat syylliset vastakkain, miehet ja naiset, jotka eivät ole pystyneet ehkäisemään veristä kansalais-sotaa.

Tilanne on myöskin kokonaan toinen kuin vaaleja toimitettaessa. Ei milloinkaan ole meidän maassamme vielä ollut niin pätevää aihetta panna toimeen uudet vaalit ja vedota kansaan kuin nyt.

Maamme uuden valtiosäännön luominen on työ, joka vaikuttaa pitkäksi ajoiksi eteenpäin. Ei ole mahdollista, että tämän ratkaisun ottavat hartioilleen ainoastaan erään kansanosan edustajat. Torpparikysymystä, jota ei lukuisista yrityksistä huolimatta ole onnistuttu saamaan pois päiväjärjestyksestä, ei voida ratkaista ilman, että torpparien itsensä edustajia kuullaan ja ilman että ne saavat sen ratkaisuun myötävaikuttaa. Puolustuskysymys on meillä vielä periaatteessakin ratkaisematta ja sen yksityiskohtainenkin ratkaisu on erikoisen tärkeä sanvuoksi, että siitä riippuu mitensuuressa määrässä me tulemme saamaan kantaaksemme militarismen taakkaa ja miten rasittavaksi se taloudellisesti meillä muodostuu. Ja vähimmin tärkeä ei suinkaan ole ulkopoliittikkamme, joka tosin tällä hetkellä on olojen pakosta saanut jyrkästi määrätyn suunnan, mutta josta on liian rohkeata minkään pienen ryhmän ottaa vastuuta kantaakseen. - Vielä tulee esiintymään lukuisia kysymyksiä, jotka välittömästi johtuvat viimeksi elämästämme ajasta kuten korvausten myöntäminen niille, jotka

ovat kärsineet sodasta tai ryöstöistä. Kysymys amnestiasta, jota ilman suuri osa kansasta järjettömästi tuhotaan jne.

Se eduskunta, joka meillä enää on jäljellä, on selvä ja puhdas luokkaeduskunta. On senvuoksi kyllä ymmärrettävää, että porvariston taholla halutaan sen ratkaistavaksi jättää mahdollisimman paljon semmoisia asioita, jotka ovat ikäviä esilleotettavaksi koko kansaa edustavassa eduskunnassa. Mutta jos tällaiset kysymykset siinä ratkaistaan, tulevat ne myöskin olemaan yksinomaan luokkaratkaisuja ja saavat heti luokkavihan vastaansa.

Ellei senvuoksi ehdoin tahdoin haluta luokkavihaa edelleen lietsoa, on eduskunnan ymmärrettävä a semansa ja toimittava sen mukaan. Sillä ei ole oikeutta sekaantua muuhun kuin välttämättömiin ja kiireellisten asiain järjestämiseen, minkä jälkeen sen on hajautettava ja julistettava uudet vaalit. Uusien vaalien kautta kokoonsaatu eduskunta alkakoon sitten sen rakennustyön, johon toivottavasti vihdoinkin tulemme pääsemään.

Vaativuudesta uusien vaalien toimittamisesta ei ole tehty itsekkäässä mielessä eikä siinä uskossa, että sosialidemokraattinen puolue niiden kautta entiseen voimaansa nousisi. On pikemmin luultavaa, että puolueen edustus tulee suuresti supistumaan.

Puolueen jyrkät ainekset tullevat katkeroitaneina pysymään syrjässä ja n.k. "mukanajuoksijat" siirtyvät tällä kerralla porvarillisten äänestäjiksi. Mutta eduskuntaryhmämme suuruus ei tällä kerralla olekaan määräävä, Tärkeätä on vain, että myöskin työväen joukot tuntevat olevansa mukana kun maallemme arvaamattoman tärkeiden asiain ratkaisun käydään.